

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Inos Petokienės nuotr.

Šokių šventė Boston – su laiminga pabaiga

DALIA CIDZIKAITĖ

Kodėl malonūs, gražūs dalykai trunka, rodos, tik akimirka? – turbūt ne vienas savęs klausėme, palikę Boston miesto „Agganis” areną, kurioje liepos 1 dieną vyko Šiaurės Amerikos XIV Lietuvių tautinių šokių šventė. Žinoma, klausėme retoriškai, juk atsakymo į šį klausimą bergdžiai ieško ne viena žmonijos karta. Todėl mums belieka elgtis taip, kaip elgėsi mūsų protėviai – kuo ilgiau išsaugoti šventės metu patirtus įspūdžius ir dalintis jais su kitais.

Gyvenimas yra pilnas netikėtumų, ir ne visada malonių. Mažai tetrūko, kad į XIV Šokių šventę neatvyktų arba atvykę joje nebūtų galėję dalyvauti lietuvių tautinių šokių grupės „Suktinis” iš Čikagos šokėjai. Negalėję išskristi laiku dėl Midway oro uoste dingusios elektros, jie kelionę į rytinį pakraštį tęsė nuomotu automobiliu, nežinodami, jog tuo pat metu jų tautiniai drabužiai keliavo lėktuvu į Logan oro uostą Boston. Ir jeigu ne viena „Suktinio” šokėjų mama, kuri, nuskridusi į Boston, dar būdama oro uoste, pastebėjo bergdžiai savininkės belaukiantį savo dukters lagaminą, čikagiškių Boston būtų laukęs nusivyrimas – žiūrovų kėdės, o ne šokių aikštelė. Ji pasirūpino, kad suktiniečių pasiklydę daiktai nukeliautų pas savo šeimininkus.

Bet kuri šokių šventė, tarp jų – ir bostoniške – ne išimtis, yra kur kas daugiau nei lietuvių tautinių

šokių grupių pasirodymas. Jau tradiciniais tapę šokių mokytojų pagerbimas, susipažinimo vakaras, ansamblių vakaras, pamaldos, šventinis pokylis buvo ir šių metų šventės keturių dienų programoje.

Šiais metais šokėjus ir dalyvius ketvirtadienio vakarą pradžiugino Vilniaus universiteto dainų ir šokių ansamblio (choreografė – Indrė Alaburdienė, meno vadovas – Eugenijus Čiplies, choro vadovė – Dovilė Mačiukaitė) pasirodymas, jį mačiusiems padaręs nepakartojamą įspūdį. Pasak vieno koncerte dalyvavusio pagyvenusiujų grupės iš Čikagos šokėjo, studentai taip iš visos širdies šoko ir šypsojosi, kad negalėjai suabejoti jų nuoširdumu. Ar to nuoširdumo ir nesuvaidintų šypsenų šokėjų veiduose netrūko pačios šokių šventės metu, palieku spręsti žiūrovų kėdėse sėdėjusiems ir jos gražiausias akimirkas įamžinusiems fotografams.

Gausaus šokių mokytojų būrio sulaukė penktadienio vakarą įvykęs Mokytojų priėmimas. Erdvi „Sheraton“ viešbučio salė netruko prisipildyti ilgametę patirtį turinčių ir dar tik pirmuosius žingsnius šokių šventėse ir šokių pedagogikoje bežengiančių mokytojų. Smagu, kad ne viena šokių grupė išivijoję gali pasigirti ne vienu, o aštuoniais, dešimčia ar net vienuolika mokytojų. Tai tokios grupės kaip Čikagos „Grandis“, Los Angeles LB „Spindulys“ ar Toronto „Gintaras“. Turint omenyje, jog visi šokių mokytojai šį darbą dirba be jokio atlyginimo, nuvokdami laiką nuo savo darbų, šeimų ir asmeninių gyvenimų, nelieka jokių abejonių, jog jie – tikri šokio entuziastai.

Šventėje svečio teisėmis dalyvavęs choreografas iš Lietuvos dr. Vidmantas Mačiulskis, 2014 metais būsiantis atsakingas už Dainų šventės „Šokių dieną“, neslėpė, jog Boston šventės renginiuose dalyvauja, norėdamas pasisemti ir patirties, kaip rengti tokius renginius. Jam didelį įspūdį paliko Mokytojų priėmimas, todėl, sakė jis, „nenustebkite, jog kažką panašaus išvysite ir ‘Šokių dienoje’ Lietuvoje”.

Kiekvienos šokių šventės rengimo komitetas dalyvius pradžiugina šventės leidiniu, kurie jau seniai yra tapę lietuvių tautinių šokių švenčių žinyne, ne vienam – savotiška biblija. Šių metų leidinys itin patrauklus ir kokybiškai išleistas. Jį palydi mažesnio dydžio leidinėlis su lietuviškų organizacijų ir pavienių šeimų ar asmenų sveikinimais. Mecenatų ir aukotojų gausa, sviri Lietuvių Fondo, lietuvių kredito unijos „Taupa“, Vydūno Fondo ir kitų parama – tai dar viena sėkminga XIV Lietuvių tautinių šokių šventės istorija, leidusi šventės rengėjams renginį padaryti ne vienos, o keturių dienų švente.

Pačią laimingiausią šios šventės istoriją palikau pabaigai. Apie ją nerasite niekur – nei šventiniame leidinyje, nei renginių tvarkaraštyje ar šventės meninėje programoje. Nors piršlybos paprastai yra planuojamos išanksto, didžioji dauguma šventės dalyvių negalėjo atspėti, kodėl,

pirmai šventės daliai, einant į pabaigą, „Agganis” arenas viduryje susibūrė dviejų šokių grupių – Čikagos „Grandies” ir Los Angeles LB „Spindulio” – šokėjai. Atsakymo ilgai laukti neteko – ant kelio priklaupęs grandietis Paulius Riškus pasiūlė savo išrinktajai Alexandrai Habanek ranką ir širdį.

Mažiausiai norisi rašyti apie pačią šventę. Bet ne todėl, kad ji nepavyko ar susilaukė pusėtinės sėkmės. Atvirkščiai. Šventės pertraukos metu sutiktas buvęs Lietuvos Respublikos gen. konsulas Čikagoje, šiuo metu – Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento direktorius Arvydas Daunoravičius prisipažino, jog ne kartą pagavo save besusingraudinantį. „Senstu, – paaiškino jis, – ir jautresnis darausi.” Dar kitaip apie savo ilgametę patirtį šokių šventėse pasakojo čikagiškiai Sigita ir Gediminas Damašiai. Pasak jų, iš tiesų repeticijos vargina, taip nuvargina, kad galvoji, jog tai – jau tavo paskutinė šokių šventė, bet po gražios ir visada – pavykusios šventės ir vėl lauki ateinančios – dabar jau XV šventės, kurios vieta, beje, nebuvo oficialiai paskelbta.

Šokių šventė visų pirma yra reginys, todėl apie ją tegul kalba ir vertina tie, kurie sėdėjo žiūrovų vietose ar šventę stebėjo pro fotoaparato linzę. Su vienais pirmųjų šventės įspūdžių ir pagautų akimirkų kviečiame susipažinti. Nuotraukose – 1,774 šokėjai, 50 šokių grupių, beveik 5,000 žiūrovų, 7 kraštai, viena tauta.

Ramunės Kubiliūtės nuotr.

Dainos Čyviienės nuotr.

Dainos Čyviienės nuotr.

Inos Petokienės nuotr.

Sauliaus Kuprio nuotr.

Dainos Ćyviens nuotr.

Sauliaus Kuprio nuotr.

Sauliaus Kuprio nuotr.

Inos Petokienės nuotr.

Dainos Čyviėnės nuotr.

Sauliaus Kuprio nuotr.

Dainos Čyviėnės nuotr.

Sauliaus Kuprio nuotr.

Ramunės Kubiliūtės nuotr.

AGGANISA ARENA

Dainos Čyviinės nuotr

Sauliaus Kuprio nuotr.